TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Reglamentas (EB) Nr. 805/2004 — Negin̆čytinų reikalavimų vykdomasis raštas — 3 straipsnio 1 dalies b punktas — Pripažinimo reikalavimai — Už akių priimtas sprendimas — Sąvoka „negin̆čytinas reikalavimas“ — Šalies elgesys per procesą, reiškiantis reikalavimo negin̆čijimą“

Byloje C-511/14

dėl *Tribunale di Bologna* (Bolonijos pirmosios instancijos teismas, Italija) 2014 m. lapkričio 6 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. lapkričio 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Pebros Servizi Srl

prieš

Aston Martin Lagonda Ltd

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (pranešėjas) ir M. Vilaras,

generalinis advokatas Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Pebros Servizi Srl*, atstovaujamos advokato N. Maione,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* M. Salvatorelli,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Kemper,

— Europos Komisijos, atstovaujamos F. Moro ir M. Wilderspin,

susipažinęs su 2016 m. sausio 14 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: italų.

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 805/2004, sukuriančio neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą (OL L 143, 2004, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 7 t., p. 38), 3 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Italijoje įsteigtos bendrovės *Pebros Servizi Srl* pradėtą bylą dėl už akių priimto įsiteisėjusio Jungtinėje Karalystėje įsteigtai bendrovei *Aston Martin Lagonda Ltd* (toliau – *Aston Martin*) nepalankaus sprendimo pripažinimo Europos vykdomuoju raštu, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 805/2004.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Reglamento Nr. 805/2004 5, 6, 10, 12, 17 ir 20 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(5) Sąvoka „neginčytini reikalavimai“ turėtų apimti visus atvejus, kai kreditorius, esant patvirtinimui, jog skolininkas neginčija piniginio reikalavimo pobūdžio ar masto, įgijo arba teismo sprendimą šio skolininko atžvilgiu, arba vykdomąjį dokumentą, reikalaujantį aiškaus skolininko sutikimo, ar tai būtų teismo susitarimas, ar autentiškas dokumentas.

(6) Skolininkui nepateikus prieštaravimo, kaip nustatyta 3 straipsnio 1 dalies b punkte, gali susidaryti tokia padėtis, kai neatvykstama į teismo posėdį arba neįvykdomas teismo prašymas raštu pateikti pranešimą apie ketinimą ginti bylą.

<...>

(10) Kai skolininkui nedalyvaujant procese valstybės narės teismas priėmė sprendimą dėl neginčytino reikalavimo, bet kokių kliūčių panaikinimas valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas sprendimas, yra neatsiejamas ir priklauso nuo pakankamos garantijos, kad laikomasi gynybos teisių.

<...>

(12) Turėtų būti nustatyti minimalūs reikalavimai procesams, kuriuose priimami teismo sprendimai, siekiant užtikrinti, kad skolininkas būtų informuojamas apie su juo susijusius teismo veiksmus, reikalavimą aktyviai dalyvauti procese ieškiniui užginčyti ir su jo nedalyvavimu susijusias pasekmes. Apie tai skolininkui pranešama tinkamu laiku ir būdu, kad jis turėtų galimybę pasiruošti gynybai.

<...>

(17) Teismas, turintis įgaliojimus nagrinėti visišką minimalių procedūrinių reikalavimų atitikimą, turėtų, jei yra patenkintas [jei šie reikalavimai įvykdyti], išduoti standartizuotą Europos vykdomojo rašto pažymėjimą, užtikrinantį minėto nagrinėjimo ir jo rezultato skaidrumą.

<...>

(20) Prašymas suteikti Europos vykdomojo rašto neginčytiniems reikalavimams pažymėjimą kreditoriui turėtų būti neprivalomas; vietoj jo pagal [2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos] reglamentą (EB) Nr. 44/2001 [dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42)] ar kitus Bendrijos dokumentus jis gali pasirinkti kitą pripažinimo ir vykdymo sistemą.“

4 Reglamento Nr. 805/2004 1 straipsnyje „Objektas“ nurodyta:

„Šio reglamento tikslas – sukurti Europos vykdomąjį raštą neginčytiniems reikalavimams, kad, nustačius minimalius reikalavimus, teismo sprendimai, susitarimai ir autentiški dokumentai galėtų laisvai judėti visose valstybėse narėse, iki pripažinimo ir sprendimo vykdymo neatliekant tarpinių procedūrų valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas sprendimas.“

5 Šio reglamento 3 straipsnio „Europos vykdomuoju raštu pripažįstami vykdomieji dokumentai“ 1 dalyje nustatyta:

„Šis reglamentas taikomas teismo sprendimams, susitarimams ir autentiškiems dokumentams dėl neginčytinų reikalavimų.

Reikalavimas laikomas neginčytinu, jeigu:

a) skolininkas pripažinimu ar susitarimu, kurį patvirtino teismas arba kuris buvo sudarytas prieš teismą procesinių veiksmų metu, aiškiai sutiko su juo; arba

b) teisminio bylos nagrinėjimo metu, atsižvelgiant į atitinkamus procedūrinius reikalavimus pagal kilmės valstybės narės teisės aktus, skolininkas niekada jam neprieštaravo; arba

c) skolininkas nedalyvavo ar jam nebuvo atstovaujama teismo posėdyje, susijusiame su šiuo reikalavimu po to, kai teismo proceso metu iš pradžių prieštaravo reikalavimui, su sąlyga, kad toks elgesys prilygsta tyliam sutikimui su reikalavimu ar faktu, kreditoriaus pareikštu pagal kilmės valstybės narės teisės aktus; arba

d) skolininkas aiškiai sutiko su juo autentiškame dokumente.“

6 Minėto reglamento 6 straipsnio „Reikalavimai dokumentui patvirtinti Europos vykdomuoju raštu“ 1 dalyje nustatyta:

„Bet kuriuo metu pateikiant prašymą kilmės teismui, valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas dėl neginčytino reikalavimo pripažįstamas Europos vykdomuoju raštu, jeigu:

a) teismo sprendimas yra vykdytinas kilmės valstybėje narėje; ir

b) teismo sprendimas neprieštarauja jurisdikcijos taisyklėms, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 44/2001 II skyriaus 3 ir 6 skirsniuose; ir

c) kilmės valstybės narės teismo procedūros atitiko III skyriuje nustatytus reikalavimus, kai reikalavimas yra neginčytinas[,] kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies b ar c punktuose; <...>“

7 Reglamento Nr. 805/2004 9 straipsnio „Europos vykdomojo rašto pažymėjimo išdavimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Europos vykdomojo rašto pažymėjimas išduodamas užpildant I priede nurodytą standartinį blanką.“

8 Reglamento Nr. 805/2004 III skyriuje, kuriame yra 12–19 straipsniai, nustatyti minimalūs neginčytinų reikalavimų procedūrų reikalavimai. Šie reikalavimai (skirti skolininko teisei į gynybą apsaugoti) susiję ne tik su ieškinio ar kitų dokumentų įteikimo būdais, bet ir su šiuose dokumentuose pateikiama informacija, nes skolininkas turi būti informuotas apie reikalavimą ir jo užginčijimo tvarką. Šio reglamento 12 straipsnio „Minimalių reikalavimų taikymo sritis“ 1 dalyje nustatyta:

„Reikalavimui, kuris yra laikomas neginčytinu[,] kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, teismo sprendimas Europos vykdomuoju raštu gali būti patvirtinamas tik tuo atveju, jeigu teismo procesiniai veiksmai kilmės valstybėje narėje buvo vykdomi laikantis šiame skyriuje nustatytų procedūrinių reikalavimų.“

9 Reglamento Nr. 805/2004 27 straipsnyje „Ryšys su Reglamentu (EB) Nr. 44/2001“ nustatyta:

„Šis reglamentas netrukdo pagal Reglamentą (EB) Nr. 44/2001 siekti teismo sprendimo, teisminio susitarimo arba autentiško dokumento dėl neginčijamo sprendimo pripažinimo ar vykdymo.“

Italijos teisė

10 Italijos teisėje sprendimo priėmimo už akių procedūra reglamentuojama pagal *Codice di procedura civile* (Civilinio proceso kodeksas) II knygos I skirsnio VI skyriaus nuostatas. Minėtame VI skyriuje yra šio kodekso 290–294 straipsniai.

11 Civilinio proceso kodekso 291 straipsnio „Atsakovo nedalyvavimas“ pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Jeigu atsakovas neatvyksta į teismo posėdį ir bylą nagrinėjantis teisėjas nustato pažeidimą, dėl kurio šaukimas negali būti laikomas įteiktu, nustatomas imperatyvus terminas, per kurį ieškovas turi pakartotinai įteikti šaukimą atsakovui. Dėl to, kad šaukimas įteikiamas pakartotinai, jis netampa negaliojantis.“

12 Minėto kodekso 293 straipsnyje „Įsipareigojimų nevykdančios šalies dalyvavimas“ nustatyta:

„Šalis, kuri kaltinama įsipareigojimų nevykdymu, gali dalyvauti nagrinėjant bylą bet kuriuo metu iki teismo posėdžio, kuriame galutinai patikslinami šalių reikalavimai.

Dalyvauti nagrinėjant bylą galima pateikiant atsikirtimus, perduodant kanceliarijai dokumentus arba atvykus į teismo posėdį.

Nagrinėjant bylą dalyvaujanti įsipareigojimų nevykdanti šalis bet kuriuo atveju per pirmąjį teismo posėdį arba laikydamasi teismo jai nustatyto termino gali ginčyti prieš ją pateiktus rašytinius įrodymus.“

13 To paties kodekso 294 straipsnio „Apskundimo terminas“ pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Įsipareigojimų nevykdanti šalis, atvykusi į teismo posėdį, gali prašyti bylą nagrinėjančio teisėjo leisti įvykdyti veiksmus, kurių įvykdymo terminą priešingu atveju praleistų, jeigu įrodo, kad dėl negaliojančio teismo šaukimo ar netinkamo jo įteikimo ji negalėjo žinoti apie teismo procesą arba negalėjo atvykti į teismo posėdžius dėl priežasties, kuri nuo jos nepriklauso.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

14 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Pebros Servizi* kreipėsi į *Tribunale di Bologna* (Bolonijos pirmosios instancijos teismas) dėl kelių bendrovių, tarp jų – *Aston Martin*.

15 Kai šiame teisme buvo nagrinėjamas *Pebros Servizi* ir *Aston Martin* ginčas, pastaroji bendrovė nedalyvavo, nors, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, jai buvo tinkamai įteiktas teismo šaukimas ir suteikta galimybė dalyvauti nagrinėjant šią bylą.

16 2014 m. sausio 24 d. sprendimu *Tribunale di Bologna* (Bolonijos pirmosios instancijos teismas) iš *Aston Martin* priteisė *Pebros Servizi* 18 000 eurų su palūkanomis, skaičiuotinomis nuo šio sprendimo paskelbimo iki apmokėjimo dienos, taip pat bylinėjimosi išlaidas: 835 eurus žyminio mokesčio ir 9 500 eurų teisinių išlaidų su pridėtinės vertės mokesčiu ir kitais papildomais socialinės apsaugos mokesčiais, mokėtinais pagal nacionalinę teisę.

17 Sprendimas nebuvo apskųstas, todėl įsiteisėjo.

18 2014 m. spalio 14 d. *Pebros Servizi* pateikė *Tribunale di Bologna* (Bolonijos pirmosios instancijos teismas) prašymą pripažinti minėtą sprendimą Europos vykdomuoju raštu, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 805/2004, kad būtų galima pradėti vykdymo procesą ir išieškoti mokėtiną sumą.

19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas reiškia abejones dėl Reglamento Nr. 805/2004 taikymo pagrindinėje byloje, nes pagal Italijos teisės sistemą atsakovo nedalyvavimas nagrinėjant bylą negali būti aiškinamas kaip sutikimas su jam pareikštais reikalavimais. Taigi kyla klausimas, ar sprendimo priėmimas už akių gali būti prilygintas neginčytino reikalavimo išieškojimui.

20 Šiuo klausimu nacionalinis teismas pažymi, kad sąvoka „neginčijimas“ gali būti aiškinama dvejopai. Pagal pirmąjį šio teismo siūlomą aiškinimą, grindžiamą nacionaline teise, Reglamentas Nr. 805/2004 netaikytinas, nes Italijos teisės sistemoje numatyta sprendimo priėmimo už akių procedūra nėra lygiavertė reikalavimo neginčijimui. Pagal antrąjį aiškinimą, priešingai, sąvoka „reikalavimo neginčijimas“ yra savarankiškai apibrėžta pagal Sąjungos teisę ir apima nedalyvavimą nagrinėjant bylą.

21 Šiomis aplinkybėmis *Tribunale di Bologna* (Bolonijos pirmosios instancijos teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar priimant teismo sprendimą už akių (nedalyvaujant vienai šaliai), kuris nepalankus procese nedalyvavusiai šaliai, kai pastaroji aiškiai nenurodė neprieštaraujanti reikalavimams,

turi būti nusprendžiama, ar toks elgesys per procesą reiškia reikalavimų neginčijimą, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 805/2004, pagal nacionalinę teisę, kai pagal nacionalinę teisę nepripažįstamas neginčytino reikalavimo pobūdis,

o gal

nepalankus teismo sprendimas, priimtas už akių arba nedalyvaujant šaliai, vien dėl savo pobūdžio pagal Sąjungos teisę reiškia reikalavimų neginčijimą, todėl, neatsižvelgiant į nacionalinio teismo vertinimą, turi būti taikomas Reglamentas Nr. 805/2014?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir prejudicinio klausimo priimtinumo

22 Italijos vyriausybė ginčija ir prašymo priimti prejudicinį sprendimą, ir pateikto prejudicinio klausimo priimtinumą.

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

23 Italijos vyriausybės teigimu, pagrindinėje byloje *Tribunale di Bologna* (Bolonijos pirmosios instancijos teismas) veikia ne kaip „teismas“, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, nes jo vykdoma procedūra, per kurią jis turi priimti sprendimą dėl prašymo pripažinti teismo sprendimą Europos vykdomuoju raštu, neatitinka kriterijų, kuriais vadovaujantis šią procedūrą būtų galima laikyti teismo veiklos vykdymu, ir labiau prilygintina išimtinai administracinio pobūdžio procedūrai arba ypatingosios teisenos procesui.

24 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, nors pagal SESV 267 straipsnį kreipimasis į Teisingumo Teismą nepriklauso nuo proceso, per kurį nacionalinis teismas pateikia prejudicinį klausimą, grindimo rungimosi principu, nacionaliniai teismai gali kreiptis į Teisingumo Teismą tik nagrinėdami ginčą ir turėdami priimti sprendimą pagal teisminio pobūdžio sprendimui priimti skirtą procedūrą (2009 m. birželio 25 d. Sprendimo *Roda Golf & Beach Resort*, C-14/08, EU:C:2009:395, 33 ir 34 punktai ir juose nurodyta teismo praktika).

25 Taip yra teismo sprendimo pripažinimo Europos vykdomuoju raštu procedūros atveju. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, jog pagal šią procedūrą būtina atlikti Reglamente Nr. 805/2004 nustatytų reikalavimų teisminę peržiūrą, kad būtų galima įvertinti, ar laikytasi minimalių reikalavimų, skirtų skolininko teisei į gynybą užtikrinti (2014 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Imtech Marine Belgium*, C-300/14, EU:C:2015:825, 46 ir 47 punktai).

26 Taigi šiuo reglamentu institucijai, pripažįstančiai teismo sprendimą Europos vykdomuoju raštu, nustatyta pareiga atlikti įvairius Reglamento Nr. 805/2004 I priede nustatytoje formoje išdėstytų punktų patikrinimus. Dėl teismo proceso, kuriame priimtas sprendimas, kurį prašoma pripažinti, teisėtumo kontrolės, šio teismo vykdomos pripažinimo etape, pasakytina, kad, kaip savo išvados 29 punkte pažymėjo generalinis advokatas, ji nesiskiria nuo teisminio pobūdžio tikrinimų, kuriuos teismas turi atlikti prieš priimdamas teisminius sprendimus kituose procesuose. Be to, pagal minėto reglamento 6 straipsnį teismui nustatyta pareiga, be šio pirmesnio teismo proceso teisėtumo peržiūros ir kompetencijos taisyklių laikymosi, patikrinti priimto sprendimo vykdytinumą ir reikalavimo pobūdį.

27 Nors pripažinimo procedūra vyksta po to, kai ginčas išsprendžiamas teismo sprendimu, kuriuo baigiamas teismo procesas, kaip savo išvados 32 punkte pažymėjo generalinis advokatas, nepatvirtinus šio sprendimo, jis dar nėra tinkamas laisvai judėti Europos teisingumo erdvėje.

28 Šiuo klausimu primintina, kad nors SESV 267 straipsnio antroje pastraipoje įtvirtinta sąvoka „sprendimui priimti“ apima visą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimo priėmimo procesą, šią sąvoką reikia aiškinti plačiai, siekiant išvengti situacijos, kai Teisingumo Teismas daugelį procesinių klausimų pripažintų nepriimtinais ir negalėtų jų išaiškinti, ir negalėtų aiškinti visų Sąjungos teisės nuostatų, kurias turi taikyti nacionalinis teismas (šiuo klausimu žr. 2011 m. vasario 17 d. Sprendimo *Weryński*, C-283/09, EU:C:2011:85, 41 ir 42 punktus, taip pat žr. 2015 m. birželio 11 d. Sprendimo *Fahnenbrock ir kt.*, C-226/13, C-245/13, C-247/13 ir C-578/13, EU:C:2015:383, 30 punktą).

29 Todėl teismo sprendimo pripažinimo Europos vykdomuoju raštu procedūra funkciniu požiūriu yra greičiau ne atskira nuo pirmesnio teismo proceso procedūra, bet galutinis šio proceso etapas, būtinas siekiant užtikrinti jo visišką veiksmingumą ir suteikti kreditoriui galimybę išieškoti atitinkamą mokėtiną sumą.

30 Remiantis tuo, kas išdėstyta, konstatuotina, kad teismo sprendimo pripažinimas Europos vykdomuoju raštu yra teismo aktas, ir jį priimdamas nacionalinis teismas gali pateikti Teisingumo Teismo prejudicinį klausimą. Todėl prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinio klausimo priimtinumo

31 Italijos vyriausybė tvirtina, kad prejudicinis klausimas nepriimtinas; ji teigia, kad pagrindinėje byloje neprivaloma taikyti Reglamento Nr. 805/2004, todėl šis klausimas neturi reikšmės. Šios vyriausybės teigimu, jeigu šioje byloje būtų taikomas 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1), būtų išvengta tokios dėl sąvokos „neginčytinas reikalavimas“ kylančios problemos, kaip ta, kuri kilo nagrinėjamoje byloje, nes pastarajame reglamente nėra nuorodų į nacionalinės proceso teisės normas.

32 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo taikoma reikšmingumo prezumpcija, todėl Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą tik kai akivaizdu, kad prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, 2015 m. birželio 11 d. Sprendimo *Fahnenbrock ir kt.*, C-226/13, C-245/13, C-247/13 ir C-578/13, EU:C:2015:383, 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

33 Nagrinėjamoje byloje *Pebros Servizi* paprašė vadovaujantis Reglamentu Nr. 805/2004 pripažinti teismo sprendimą Europos vykdomuoju raštu. Taigi teismas, kuriam buvo pateiktas šis prašymas, turi patikrinti, ar įvykdyti šiame reglamente nustatyti reikalavimai. Neatsižvelgiant į tai, kad *ratione temporis* požiūriu pagrindinėje byloje Reglamentas Nr. 1215/2012 netaikytinas (joje faktinės aplinkybės susiklostė iki dienos, kurią šis reglamentas įsigaliojo), tai, kad, jeigu toks prašymas būtų atmestas, Italijos vyriausybės teigimu, *Pebros Servizi* galėtų inicijuoti pastarajame reglamente numatytą vykdymo procesą arba tiesiogiai kreiptis dėl vykdymo, neturi įtakos pateikto klausimo reikšmei.

34 Todėl prejudicinis klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

35 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar sąlygos, pagal kurias tuo atveju, kai sprendimas priimtas už akių, reikalavimas laikomas neginčytinu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 805/2004 3 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, turi būti apibrėžtos pagal *lex fori*, ar savarankiškai, remiantis vien šiuo reglamentu.

36 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką iš vienodo Sąjungos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų matyti, kad tam tikros Sąjungos teisės nuostatos, kurioje tam, kad būtų nustatyta jos prasmė ir apimtis, nėra aiškios nuorodos į valstybių narių teisę, formuluotė visoje Europos Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai, atsižvelgiant į nuostatos kontekstą ir atitinkamu teisės aktu siekiamą tikslą (2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Vapenik*, C-508/12, EU:C:2013:790, 23 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

37 Šiuo klausimu konstatuotina, kad Reglamente Nr. 805/2004 sąvoka „neginčytinas reikalavimas“ apibrėžta nedarant nuorodos į valstybių narių teisę. Priešingai, kaip matyti iš šio reglamento 3 straipsnio, siejamo su 5 konstatuojamąja dalimi, ši sąvoka yra savarankiška Sąjungos teisės sąvoka. Minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b ir c punktuose daromos nuorodos į valstybių narių teisės nuostatas susijusios ne su šios sąvokos požymiais, bet su konkrečiais jos taikymo atvejais.

38 Reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad sąvoka „neginčytini reikalavimai“ turėtų apimti visus atvejus, kai kreditorius, esant patvirtinimui, jog skolininkas neginčija piniginio reikalavimo pobūdžio ar masto, įgijo, be kita ko, teismo sprendimą šio skolininko atžvilgiu.

39 Kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, skolininkė *Aston Martin* buvo tinkamai informuota apie bylos nagrinėjimą ir jai buvo sudarytos galimybės dalyvauti teismo procese, tačiau per visą bylos nagrinėjimą ji buvo pasyvi ir nedalyvavo nė viename posėdyje. Dėl šios priežasties jos atžvilgiu priimtas sprendimas už akių. Darytina išvada, kad šios bendrovės padėčiai taikytinas Reglamento Nr. 805/2004 3 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punktas, pagal kurį reikalavimas laikomas neginčytinu, jeigu „teisminio bylos nagrinėjimo metu, atsižvelgiant į atitinkamus procedūrinius reikalavimus pagal kilmės valstybės narės teisės aktus, skolininkas niekada jam neprieštaravo“.

40 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 805/2004 6 konstatuojamojoje dalyje pažymėta, kad skolininkui nepateikus prieštaravimo, kaip nustatyta šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, gali susidaryti tokia padėtis, kai neatvykstama į teismo posėdį arba neįvykdomas teismo prašymas raštu pateikti pranešimą apie ketinimą ginčyti ieškinį.

41 Todėl reikalavimas gali būti laikomas neginčytinu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 805/2004 3 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punktą, jeigu skolininkas nesiėmė jokių veiksmų, kad užginčytų tokį reikalavimą, ir neįvykdė teismo prašymo raštu pareikšti apie ketinimą ginčyti ieškinį arba neatvyko į teismo posėdį.

42 Konstatuotina, kad tai, jog pagal Italijos teisę sprendimo priėmimas už akių nėra lygiavertis neginčytino reikalavimo išieškojimui, neturi reikšmės atsakymui į nacionalinio teismo pateiktą prejudicinį klausimą. Reglamento Nr. 805/2004 3 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punkte daroma aiški nuoroda į valstybės narės proceso taisykles neapima skolininko nedalyvavimo nagrinėjant bylą teisinių padarinių (jie pagal šį reglamentą vertinami savarankiškai), bet yra susijusi tik su procesinėmis taisyklėmis, kuriomis vadovaudamasis skolininkas gali veiksmingai prieštarauti reikalavimui.

43 Pažymėtina, kad Reglamente Nr. 805/2004 nustatyti tik minimalūs procesiniai reikalavimai, būtini, kad būtų užtikrinta įsipareigojimų nevykdančio skolininko teisė į gynybą, tačiau nereglamentuojami visi reikalavimo užginčijimo aspektai, pvz., dokumento, kuriuo ginčijamas reikalavimas, forma, užginčijimo procese dalyvaujantys subjektai ar taikytini terminai. Todėl kiekvienoje valstybėje narėje skolininkas turi užginčyti reikalavimą, laikydamasis galiojančių procesinių taisyklių.

44 Be to, jeigu kalbėtume apie šio sprendimo 43 punkte minėtus šio reglamento III skyriuje nustatytus minimalius procesinius reikalavimus, pagal šio reglamento 12 konstatuojamąją dalį šie reikalavimai, kurių pagal reglamento 6 straipsnio 1 dalies c punktą privalu laikytis, kad valstybėje narėje priimtą sprendimą dėl neginčytino reikalavimo būtų galima pripažinti Europos vykdomuoju raštu, skirti užtikrinti, kad skolininkas būtų laiku ir tokiu būdu, kad turėtų galimybę tinkamai pasiruošti gynybai, informuotas apie, pirma, su juo susijusius teismo veiksmus ir reikalavimą aktyviai dalyvauti procese siekiant užginčyti atitinkamą reikalavimą ir, antra, jo nedalyvavimo procese padarinius. Konkrečiu atveju, kai sprendimas priimamas už akių, vadovaujantis Reglamento Nr. 805/2004 3 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punktu, minėtais minimaliais procesiniais reikalavimais siekiama užtikrinti pakankamas garantijas, kad laikomasi teisės į gynybą.

45 Remiantis visu tuo, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: sąlygos, pagal kurias tuo atveju, kai sprendimas priimtas už akių, reikalavimas laikomas „neginčytinu“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 805/2004 3 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punktą, turi būti apibrėžtos savarankiškai, remiantis vien šiuo reglamentu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

Sąlygos, pagal kurias tuo atveju, kai sprendimas priimtas už akių, reikalavimas laikomas „neginčytinu“, kaip tai suprantama pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 805/2004, sukuriančio neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą, 3 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punktą, turi būti apibrėžtos savarankiškai, remiantis vien šiuo reglamentu

Parašai.